

פרשת חיי שרה ~ כ"ו מר-חשוון תשפ"ד ~ גליון תל"ה - שנה י'

זהו כהתא בנה זמני

מס' גיטין לד':

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוהו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תגצ.ב.ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן עפ"י ספה"ק ליקוטי הלכות ועוד ספרי תלמידי רבינו הק' וכן לפי דברי צדיק דורינו מודינו הרב שליט"א

~ תורה ב' ח"ב - ימי חנוכה ~

א. מה כותב רבינו הקדוש על ימי החנוכה?

ימי חנוכה הם ימי הודאה, כמו שכתוב: "וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל" וכו', וימי הודאה זה בחי' שעשוע עולם הבא.

ב. למה ימי הודאה זה עיקר שעשוע עולם הבא?

כי זה עיקר שעשוע עוה"ב להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהכיר אותו יתברך, שע"ז סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שיודעין ומכירין אותו יתברך ביותר סמוכין אליו ביותר, כי שאר כל הדברים יתבטלו לעתיד כולם בבחי' כל הקרבנות בטלין חוץ מקרבן תודה (מ"ר מו פ"ט, אמור פ' כ"ז עיי"ש), שלא ישאר לעתיד רק בחי' תודה והודאה, להודות ולהלל ולדעת אותו יתברך, כמו שכתוב (ישעיה י"א) "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", שזה כל שעשוע עולם הבא.

ג. מה כותב רבינו הקדוש עוד שהוא שעשוע עוה"ב?

ובחי' תודה, שהוא שעשוע עוה"ב, זה בחי' "הלכות", כי ההלכות שזוכין ללמוד, בפרט מי שזוכה לחדש בהם, זה בחי' שעשוע עוה"ב, בבחי' (נדה ע"ג) "כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עוה"ב", כי כשנתחדש הלכה, נתחדש שכל וידיעה, והדעת הוא עיקר שעשוע עוה"ב כנ"ל.

ד. איך רבינו הקדוש מקשר ענין התורה וענין ההלכה ששניהם עם שעשוע עוה"ב?

וזה בחי' (ברכות נד:): "ד' צריכין להודות", דהיינו תודה שהם מפורשין במזמור ק"ז שסיים בסופם (תהלים שם מ"ג) "מי חכם וישמור אלה ויתבוננו חסדי ה'", חסדי ה' - זה בחי' הלכות כמו שאמרו רז"ל (כתובות צ"ו) "כל המונע תלמידו מלשמשו כאילו מונע ממנו חסד, שנא' (איוב ו' י"ד) "למס מרעהו חסד", ושימוש חכמים זה בחי' הלכות שהם בחי' "חסדי דוד" (ישעיה נ"ה ג'), שהלכה כמותו, כמו שאמרו רז"ל (סנהדרין צג:): "וה' עמו" (שמואל א' י"ח י"ד) שהלכה כמותו, וזהו וה' עמו, היינו שסמוך וקרוב להשי"ת בחי' שעשוע עוה"ב שהוא בחי' הלכות כנ"ל.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידים ברסלב)

הצה"ק רבי מרדכי שרעבי זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ' מרחשוון)

סיפר הגה"צ ר' שלום ארוש שליט"א פעם הגיע אל הצדיק הנ"ל והושיבו לידו ופתח ספה"ק ליקוטי מוהר"ן' ולמד איתו כל הלילה.

ה. מה כותב רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א על מה שהתורה מכונה בשם הלכה?

ובשביל זה מכונה התורה בשם הלכה, כי תודה מביאין כשיוצאין מצרה, כי כשנפלין לאיזה צרה ח"ו אזי עיקר הצרה בלב, כי הלב יודע ומרגיש הצרה ביותר, כמו שכתוב (משלי י"ד) "לב יודע מרת נפשו" כי הלב יודע

ומרגיש הצרה ביותר, ואזי בשעת הצרה מתכנסים כל הדמים ועולים אל הלב, כמו שיש איזה צרה באיזהו מקום ח"ו אזי מתכנסים בלב אל החכם שיש שם לקבל ממנו עצה, כמו כן נתקבצים כל הדמים ועולים אל הלב לבקש עצה ותחבולה כנגד הצרה, ואזי הם שוטפים על הלב ואז הלב בצרה ובדוחק גדול, כי לא די שהלב דואג בעצמו, כי הוא מרגיש הצרה יותר מכולם, אף גם הדמים שוטפין עליו ומצירין לו מאד וע"כ כשיש ח"ו צרה לאדם, הלב דופק בדפיקות גדולות, כי הוא מבקש לנענע מעצמו ולהשליכם מעליו, וע"כ הוא דופק בדפיקות גדולות בשעת הצרה ח"ו, ואח"כ כשיוצאין מהצרה אזי חוזרין תהלוכות הדמים לילך כסדר בתוך שבילי הגוף, וע"כ התודה שהיא באה כשיוצאין מהצרה היא מכנה בשם 'הלכה' ע"ש תהלוכות הדמים, שהולכין כסדר כשיוצאין מהצרה. ע"י שם עוד איך שרבינו הקדוש מקשר זאת עוד עלנין "תולדה", שזה ג"כ אותיות "לתודה", וגם "ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ" - ר"ת "הלכה", כי ההלכות בחי' תודה הם בחי' "תולדה", (ע"ש באות ג').

ו. מה נתגלה בשזוכין לבחי' תודה - הלכה?

רבינו הקדוש ממשיך ... וכשזוכין לבחי' תודה - הלכה, אזי נתגלה "אור האמת" ומאיר בהדיבור, כי מתחילה כשהדמים שוטפין על הלב הוא בחי' פגם האמת, בבחי' (משלי כ"ט) "אנשי דמים ישנאו תם", אבל אח"כ כשיוצאין מהצרה, שזה בחי' "תודה - הלכה" אזי מאיר האמת בבחי' (מיכה ז') "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם" - "חסד לאברהם" היינו הלכות, (כמ"ש רבנו הק' (באות ב')) "חסדי דוד" שהלכה כמותו וכו' עי"ש), עי"ז מאיר האמת ומשלים הדיבור, כי עיקר שלימות הדיבור - ע"י האמת, כי קושטא קאי וכו' (שבת ק"ד), ואפי' שקר אין לו קיום רק ע"י אמת (כמ"ש רש"י (במדבר י"ג) על פסוק "וגם זבת חלב ודבש" וכו').

ז. רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א ביאר שע"י בחי' "תודה - הלכה" עי"ז נתגלה אור האמת ומאיר בהדיבור, מה בותב רבינו הקדוש על זה?

נמצא שעל ידי קיום ושלימות הדיבור הוא ע"י האמת, ועל ידם מאיר האמת בהדיבור ע"י שלשה שמות, בבחי' (תהלים ג') "אל אלקים ה' דבר", כי אלו שלשה שמות הם מקור האמת, ועל ידם מאיר האמת בהדיבור, והיינו ברבוע הדיבור, היינו בחי' ארבעה חלקי הדיבור.

ח. מה פירוש ריבוע הדיבור?

כי יש רבוע הדיבור וע"כ כשהיו ישראל בגלות, והיה הדיבור בגלות, נאמר במשה (שמות ד') "לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשום גם מאז דברך" וגו', וזה בחי' רבוע הדיבור ארבעה חלקי הדיבור כי יש דיבור של "צדקה" בבחי' (ישעיה מ"ג) "מדבר בצדקה", שזהו בחי' היתרון שיש לאדם על החי, שהוא הדיבור שהוא גדר האדם, והוא בחי' "צדקה" שהוא גומל חסד עם הבריות, שזה גדר האדם שדרכו לגמול חסד, מה שאין כן החי.

ט. איזה פסוקים רבינו הקדוש מסמך לזה שע"י צדקה נעשה אדם?

וזה שנאמר: "נעשה אדם", וכתוב ושם האיש אשר עשיתי עמו וכו' מה התם "צדקה" אף כאן "צדקה" (הקדמת תיקוני הזהר דף י"ג): שע"י צדקה נעשה אדם, כי הצדקה שמשם הדיבור הוא גדר האדם, כנ"ל - וזה בחי' "לא איש דברים אנכי" היינו הדיבור של צדקה, בחי' (תהלים קי"ב) "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו", והיינו גמילות חסד וצדקה.

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכה פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו

וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שדה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

ב. ומה הוא פשוטו של מקרא?

ופשוטו של מקרא "ויקם השדה והמערה אשר בו וכל העץ לאברהם למקנה וגו' (שהחזיק בשדה באופן של קנין - שהקרקעות נקנים בכסף או בשטר או בחזקה, ראה רמב"ם הלכות מכירה פ"א ג').

בא. "בכל באי שער עירו", למה כתוב בכל באי שער עירו כבי"ת? (עפ"י גור אריה).

בכל באי שער עירו - בקרב כולם ובמעמד כולם הקנהו לו (עי' שי למורא מהו שתי הלשונות).

בב. "וה' ברך את אברהם בכל", מה הכוונה "בכל"?
בכל - בגי' "בן".

בג. ולמה כתוב זה כאן?

ומאחר שהיה לו בן היה צריך להשיאו אשה.

כד. "ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו", למה נקוד "זקן"?

לפי שהוא דבוק, נקוד זקן, (עי' שי למורא שמסביר זאת עפ"י כללי הדקדוק).

כה. "ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי", למה לא אמר "ואלקי הארץ"?

ולא אמר "ואלקי הארץ", ולמעלה (לעיל פסוק ג') הוא אומר "ואשביעך וגו' (בה' אלקי השמים ואלקי הארץ)", אמר לו עכשיו הוא אלקי השמים ואלקי הארץ שהרגלתיו בפי הבריות, אבל כשלקחני מבית אבי היה אלקי השמים ולא אלקי הארץ שלא היו באי עולם מכירים בו ושמו לא היה רגיל בארץ.

כו. "מבית אבי", מהיכן?

מחרן.

כז. "ומאריך מולדתי", היכן זה היה?

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה

אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה

וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

מז. "ארץ ארבע מאות שקל ביני ובינך מה היא ואת מתך קבר", מה אמר לו בזה?

"ביני ובינך" - בין שני אוהבים כמונו, מה היא חשובה לכלום אלא הנח את המכר (אני מוותר לך המכר) ואת מתך קבר.

יז. "וישקל אברהם לעפרן את הכסף" וגו', למה כתוב 'עפרן' בלא וא"ו?

חסר וי"ו, לפי שאמר הרבה ואפילו מעט לא עשה שנטל ממנו שקלים גדולים שהם קנטרין (במסכת בכורות דף נ'. כתב רש"י 'קנטרין' - מאה סלעים בכל שקל [והשקל הוא ארבעה דינרים, נמצא שארבע מאות שקל הם 160,000 דינרים וכל דינר הוא בערך של ארבעה גרם כסף צרוף, נמצא שארבע מאות שקל כסף הוא 640 קילוגרם כסף צרוף - שי למורא).

יח. מהיכן לומדים זאת?

שנאמר "עבר לסוחר", שמתקבלים בכל מקום, ויש מקום ששקליהם גדולים שהן קנטרין צנטיאר"ש בלע"ז.

יט. "ויקם שדה עפרון", מה הכוונה "ויקם"? (כי אין לפרש לשון קנין כמו (ויקרא כ"ה ל') "וקם הבית.. אשר לו חומה", שהרי בפסוק הזה לא כתוב לשון "קנין" ורק בפסוק שלאחריו כתוב "לאברהם למקנה" ופסוק זה אינו צריך לפסוק שלאחריו כיון שזה חלוק לשני פסוקים - עפ"י גור אריה, ועי' עוד שי למורא).

ויקם שדה עפרון - תקומה היתה לו שיצא מיד הדיוט ליד מלך, (כתוב שדה "עפרון" כי לכאן "עפרון" מיותר רק בא לומר שיצא מיד הדיוט ליד מלך - עיקר שפתי חכמים).

בין שתי נהרות היא יושבת.
לו. "ויברך הגמלים", מה הכוונה?

ויברך - הרביצם, (מלשון [בראשית מ"ט י"ד] 'רובץ בין המשפטים', שהושיבם על הקרקע - והרבעת הגמלים נקראת "הברכה", כי המרביץ את גמליו יעמידם תחילה על הברכים ואח"כ ירבעו על הארץ - עפ"י יפה תואר במד"ר, ועוד).

לו. "והיה הנערה אשר אמר אליה הני נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק" וגו', למה זה סימן שזה השירודך הנכון של יצחק?

אתה הכחת - ראויה היא לו שתהא גומלת חסדים וכדאי ליכנס בביתו של אברהם.

לח. מה הוא לשון "הוכחת"?

"ביררת", אפרוביש"ט בלע"ז (להראות בבירור - אוצר לעזי רש"י).

למ. "ובה אדע כי עשית חסד עם אדוני", מה כיון אליעזר בזה? (כי הרי כבר אמר "אותה הוכחת" וגו' וא"כ כבר יודע שה' הוכיח לו את רבקה - עפ"י משכיל לדוד).

ובה אדע - לשון תחנה - "הודע לי", (כי עם כל הסימן שעל פי מעשיה היא ראויה ליצחק, אבל עם כל זה צריך תפילה שתהא המזדמנת לו ממשפחתו והוגנת לו בשאר דברים, וע"כ התחנן אליעזר "הודע לי בה" וכו' - עפ"י משכיל לדוד).

מ. "כי עשית חסד", האם בזה לבד שיראה הסימנים כבר ידע בבירור שהיא המיועדת ליצחק?

אם תהיה ממשפחתו והוגנת לו אדע כי עשית חסד, (פירוש לא עלתה על דעתו ליתן לה המתנות בלי לשאול אותה אם היא ממשפחת אברהם אלא כך אמר אם תשקני וגם הגמלים אז אשאל אותה, אמנם אח"כ כשראה שהשקתו וגם את הגמלים נתן לה בלי לשאול כי סמך על זכותו של אברהם - עפ"י נחלת אברהם, ועי' עוד שי למורא).

מא. "וירץ העבד לקראתה", למה רץ לקראתה?

לפי שראה שעלו המים לקראתה (בדרך נס ולא הוצרכה להוריד כדה ולשאוב, גור אריה).

מב. "הגמאיני נא", מהו הלשון הזה?

לשון גמיעה - הומיי"ר בלע"ז.

מג. "ותרד כדה", מהיכן הורידה?

מעל שכמה, (-מעל כתיפה, שכך היו רגילות לשאת את כדי המים).

מד. "עד אם כלו", מה הכוונה?

תרגם אונקלוס "די ספקון" - שזו היא גמר שתייתן (ולא הוצרכו עוד שאז גמרו פעולת השתיה, ר"א מזרחי ועוד).

מאור כשדים, (ולא כמו שכתוב לעיל בפסוק ד' "כי אל ארצי ואל מולדתי תלך" והכוונה על "חרן" ולא על אור כשדים, כיון שאז היו כל משפחתו ב"חרן", אבל שלקח השי"ת אותו מבית אביו וממולדתו אזי עוד לא היו משפחתו בחרן א"כ ע"כ הכוונה על "אור כשדים" ששם היה מולדתו - עפ"י גור אריה).

כה. "ואשר דבר לי", מה הכוונה?

ואשר דבר לי - לצרכי, כמו אשר דבר עלי, וכן כל "לי", ו"לו", ו"להם" הסמוכים אצל דיבור מפרשים בלשון "על" ותרגום שלהם "עלי", "עלוהי", "עליהון".

כט. מדוע ההכרח לפרש כך?

שאינן נופל אצל "דיבור" לשון "לי" ו"לו" ו"להם", אלא "אלי" "אלינו" "אליהם", ותרגום שלהם "עמי" "עמיה" "עמהון", (ואז יהיה הפירוש "דבר עמי" "דבר עמו" "דבר עמהם", אבל אצל אמירה נופל לשון "לי" ו"לו" ו"להם", "אמר לי" "אמר לו" "אמר להם").

ל. "ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת" וגו', היכן נשבע לו? בבין הבתרים.

לא. "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבועתי זאת" וגו', ואז מה יעשה?

ונקית משבועתי וגו' - וקח לו אשה מבנות ענר אשכול וממרא, (כי אברהם השביע אותו גם עליהם מזה שכתוב לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב "בקרבו", ו"בקרבו" הכוונה על ענר אשכול וממרא אשר אברהם יושב "בקרבו", ולכן אמר לו ונקית משבועתי "זאת", משמע שבועה שהשביעו על ענר אשכול וממרא אבל השבועה על שאר בנות כנען נשארת במעמדה - עפ"י גור אריה).

לב. "רק את בני לא תשב שמה", מה למדים מזה שכתוב "רק"?

"רק" - מיעוט הוא, בני אינו חוזר, (כמו שכתב רש"י בפרשת תולדות [להלן כ"ו ב'] לפי שהוא עולה תמימה ואין חוצה לארץ כדאי לו), אבל יעקב בן בני סופו לחזור.

לג. "ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדוניו", למה כתוב "מגמלי אדוניו"?

ניכרים היו משאר גמלים, שהיו יוצאין זמומין מפני הגזל שלא ירעו בשדות אחרים.

לד. "ובל טוב אדוניו בידו", מה הכוונה "בל טוב"? (איך אפשר לקחת כל אשר לאברהם בידו).

שטר מתנה כתב ליצחק על כל אשר לו כדי שיקפצו לשלוח לו ביתם.

לה. "וילך אל ארם נהרים", למה נקרא שמה "ארם נהרים"?

דוברים חזקני להבות אש מה שהיני לשמוע ממורינו הרב שליט"א
 הנבועים מגיל הטבע מקוד חכמה רבנו הקדוש מוה"ר"ן והמליצו הקדוש מוה"ר"י עובדי"א
 בעיקר האמונה והקדושה והראיה החשובה שהי"ת שיהל ביומינו שקיבצנו רמשיהאבדיק ימדי פילם לטוה ולכנס נפשונו
 ותנועתנו מכל סת ופסח ולהבטי' מלכנו אש והמנהיג הקדוש והי"ת זה ויהאנו תלמדי כוה"ר החברה באש ובמים תלמידי שש עמים

עֲלָה בְּעוֹלָמוֹת מַעְלָה מַעְלָה וְנִכַּח לְהַתְגַּלּוֹת מִלְאָכִים

וְזֶה מַה שְׁכָתוּב אֶצֶל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ: "וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת צֹאן יִתְרוֹ חֹתָנוּ כִּהְיָ מִדְּיָן וַיִּגְהַג אֶת הַצֹּאן אַחֵר הַמְדַבֵּר וַיָּבֵא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חֲרֵבָה", "וַיֵּרָא מִלְאָךְ ה' אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֶּנֶה בַּעַר בְּאֵשׁ וְהַסֶּנֶה אֵינְנו אֶפְל" מה זה נקרא "אחר המדבר"? אומר ה'בן איש חי, "אחר המדבר" הפונה האותיות שאחרי המלה מ' ר' ב' ר', אלה האותיות שעל הסביבון נ' ג' ה' ש'. ומשה עלה לעולם האצילות, "אחר המדבר" הוא עבר את העולם השפלה זה הש'. הוא עבר את עולם הגלגל זה הג' עולם היצירה. עבר את עולם הבריאה שזה הנבדל זה הנ', והגיע להיולי לעולם האצילות זה אות ה"א. ואז התגלה אליו מלאך ה' בלבת אש, אומר המגלה עמקות, שמטטרו"ן זה בדיוק גמטריא אליהו הנביא, התגלה אליו מטטרו"ן מנשמת אליהו הנביא, שאליהו הנביא התגלה לכל הצדיקים עוד לפני שהוא נולד.

יוסף עלה מעלה מעלה בעולמות

כתוב "ויעל לקראת ישראל אביו גשנה" הוא עלה לגשנה שזה: ש' - שפל עולם העשייה. ג' - גלגל, עולם היצירה. נ' - נבדל, עולם הבריאה. ה' - היולי, עולם האצילות. על ידי הסביבון של חנכה, אורות של חנכה, זוכים לעלות "גשנה". עולים מעלה מעלה, עד שעולים להיולי, עולם האצילות. "ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין ויגהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלקים חרבה". "אחר המדבר". איפה זה "אחר המדבר"? אומר רבי אברהם בן הרמב"ם (בספרו המספיק לעובדי ה', פרק ההתבודדות) מה פרוש "אחר המדבר", הוא אומר: אני לא מפרש כמו תרגום יהונתן, אלא אני מפרש "אחר המדבר", שמשוה הלך ממדבר למדבר, משה הלך לחפש כזה מדבר ששום רגל אדם לא עוברת שם. כי יש כל מיני מדבריות, שעוברים שם שירות לקצר את הדרך בין מדינה למדינה. אבל יש כזה מדבר ששום נפש חיה לא עברה שם.

משה רצה לקיים את תורה נ"ב

משה רצה לקיים את תורה נ"ב, הנעור בלילה, והמהלך בדרך יחיד, ומפנה לבו לבטלה, הרי זה מתחייב בנפשו (אבות פרק ג) שחייבים למצא דרך יחידית, דרך ששום אדם לא עבר שם מעולם. לרבי אברהם בן הרמב"ם. (בספרו מספיק לעובדי השם, פרק ההתבודדות) יש פירוש שלם, שההתבודדות זה היסוד של כל יהודי ויהודי. שהוא מתבודד מבני אדם, פורש מבני אדם, ומתפלל לה' לבד את השעה, את השעות. והוא מתנתק מבני אדם, הוא עומד רק מול ה', הוא לבדו, לבדו ימלוך נורא, רק לבדו ימלוך נורא. אין שום מציאות חוץ מה', והוא עומד מול אותו אחד, לבדו ימלוך נורא.

תפילות ממזרינו הרב שליט"א (מתוך רבבות התפילות)

תפילה לסוד העקדה

רבנו של עולם, (זכני ביום הכפורים הזה) להמשיך עלי את קדושת העקדה של אברהם ויצחק שהיה ביום הכפורים ובמקום העקדה נבנה מזבח העולה, מזבח אדמה שנבנה במקום העקדה. אָנָּה ה', זכני לעקוד את עצמי על קדשך ועל תורתך ועל יחודך ותמיד אעקוד את עצמי באמת על קדשך ולשבר את התאוות שלי בכל פעם מחדש, שזו העקדה האמתית לשבר את כל התאוות ואת כל המדות הרעות שלי, כי כל התנברות זה נסיון העקדה, ואזכה בכל פעם ופעם להתגבר מחדש על כל התאוות שלי ולא אכשל בשום דבר תאוה לעולם, ולא תהיה לי שום תאוה לשום דבר בעולם, ומהיום תתפטלנה אצלי כל התאוות, וכל יום יום יהיה אצלי כמו יום הכפורים ויתכפרו כל עונותי בבחינת תשובה על תשובה, וכל אשמנו בגדנו שלי יהיה באמת ובתמים, ועכשיו נעשה תשובה אמתית על הכל, ונהיה כמו יצחק אבינו עליו השלום, ונעבדך באמת כמו יצחק.

תפילה לפני פרשת העקדה

רבנו של עולם כל יכול, זכני בזכות העקדה שאומר עכשו, זכני להיות כמו רבי עקיבא שסרקו את בשרו במסרקות של ברזל, ועל ידי זה זכה לשל תפילין, כמו שנאמר (במדבר רבה חקת ט') "וכל יקר ראתה עינו, דברים שלא נתגלו למושה רבינו, נתגלו לרבי עקיבא וחבריו". כי דרש על כל תג ותג תילי תילים של הלכות, ולכן ליל הסדר בלם נסעו לרבי עקיבא, שהיה דורש על כל תג ותג תילי תילים על כל אות, ודרש על הים, מאתים חמשים ובמזרים חמשים, יחד שלש מאות, סוד ש של תפילין, "וקרר כל בני שת" פעמים שלש מאות, סוד פאה סוד אלקים במלוי 300, סוד מחץ פאתי מואב, (קרר = 2 X 300 = פאה = אלקים = 86 אלקים במילוי יוד אלה 111 לפי 74 הי 15 יוד 20 מם 80 = 300) וכל זה מרובו בש של תפילין, שהמשיך רבי עקיבא על ידי שסרקו את בשרו במסרקות של ברזל, כי רבי עקיבא וחבריו שהם עשרה הרוגי מלכות, השיגו על ידי עקידתם את כל הנסתרות, ואת כל הנסתרות עד סוף כל הדורות, כי ה' חפץ חסד, ורוצה רק להשפיע חסד, ורוצה בחי, עד שאדם יחיה לנצח נצחים, כמו שרח בת אשר, ובתיה בת פרעה, ואליעזר עבד אברהם, ושאר צדיקים וצדיקניות שהיו בכל הדורות, וכעת בשעה שהנני הולך לומר את פרשת העקדה, שלא אחסיר שום מלה ואות, כי בשעה שהנני אומר את העקדה, יוצאת בת קול ומכריזה "אל תשלח ידך אל הנער". ויוצאים מכל הצרות ומכל הגזרות, וזוכין לרוב שפע וברכות, ולהיות חתנים וכלות, ולעשרות בנים זכרים, ובנות, צדיקים וצדיקות, כמו אברהם, יצחק, יעקב, כמו שרה, רבקה, רחל, לאה, כמו ועל אשת 701 חבר 210 הקיני 175 = 1086, גמטריא שרה 505, רבקה 307, רחל 238, לאה 36 = 1086, גמטריא בש"ם 362, גמרא 244, תלמוד 480 = 1086, כי האמהות בנגד ש"ם, גמרא, תלמוד בבלי, תורה שבעל פה.

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, זכה אותי להתבודד כל יום, ולשפוך שיחתי לפניך, לקיים את מצות התשובה בכל יום, לתקן את המדות, ושאוזה להתלהבות בעבודת השם, ולדבק כל מחשבותי בך השם יתברך, ושאוזה לשמירת עינים חזקה מאד, וזריזות וחשק והשתוקקות גדולה לעבוד אותך, רבנו של עולם מתחנן אני לפניך, שתדריכני בנתיבי מצותיך, ושאוזה לעשות לך נחת רוח, שמחה.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא שליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער וצוק"ל רב דק"ק תהלות ישראל - (ליום היארצייט כ"ז מרחשון)

מכתב מחאה על כבוד צדיק דורינו מורינו הרב שליט"א שעשה רעש גדול בכל העולם

ב' אלפים-ת"מ) בשנת תשע"ג החלה מסע רדיפה נוראה ואכזרית על הצדיק באופן ואיום ע"י כמה מלשינים ומוסרים שעשו שותפות עם שלטון הרשע שר"י ע"י עלילות שפילות והשתמשו בכל כלי התשקורת הטמאה בלא שום פחד ויראת ה', ופרסמו וביוז את הציט"ע באופן נורא בכל העולם ורדפו את הצדיק ממדינה למדינה ומעיר לעיר כמה שנים ואז הופיע כמלאך מושיע הצה"ק הנ"ל ויצא בקול מחאה אדירה וזעקה גדולה איך שותקים נוכח בזיון ת"ח וצדיק אמיתי, ומבאר באריכות גדולה כדרכו בקודש חומרת הדבר.

(להלן כמה קטעים מהמכתב)

הצדיק זועק - יש לנו להצטער ולהשים אפר על ראשנו

... יש לנו להצטער ולשים אפר על ראשנו על גודל צער השכינה על הענין הזה, ואוי לו למי שלא מצטער על צער השכינה אשר מתפלשת בעפר על חרבן הנורא שנגרם ע"י אנשי דלא מעלי, ואפילו המתנגדים להנהגת הרב הזה גם בשאר דרכיו (וכמש"כ בזה) עכ"ז אין זה סיבה שלא למחות נגד חילול ה' המתחולל ע"י המוציאים השם רע וה"ז דומה לבן בין הבנים שעושה דברים שאין רוח שאר אחיו נוחה מהם ובוה נגרם שנתבוה שם אביו, האם לא יכאב לשאר הילדים ולא ידאגו למנוע ולבטל בזיון וצער אביהם מכיון עתה נגרם ע"י בן שהתנגדו לדרכיו, ומי שלא כואב ומוחה על כבוד אביו ה"ז מוכיח שאין לו אהבה לאביו, וכמו"כ הוא בענינינו מי שלא כואב לו ולא מוחה על כבוד שמים ה"ז מוכיח שחסר לו ההרגשה והאהבה לה' שמחוייב בה כל יהודי וזה שפלות גדול וגרוע מאד ח"ו.

אלו המפיצים ומוציאים השם רע גדלה רעתם לפני ה' וצעקת שמים נגדם הוא בקול גדול

... וע"כ אלו האנשים המפיצים ומוציאים השם רע, גדלה רעתם לפני ה' וצעקת שמים נגדם הוא בקול גדול ולא פסק מלקטרג ועלול להביא ח"ו חרון אף ורעה גדולה על כל העולם ה"י כי עשו בזה חילול ה' נורא ואיום שאין דוגמתו, וידוע מ"ד בזה"ק שה' ית' מקפיד יותר על כבוד הצדיקים והגדולים יותר ממה שמקפיד על כבודו, ועל כן יש לנו לדאוג שמי יודע איזה גזירה ועונש עלול לצמוח מדבר הזה (אם לא יחזרו בתשובה תומ"י) ואם נשתוק מלמחות על חילול כבוד שמים וכבוד הצדיקים ועלובן התורה, וידוע מש"כ הגר"א (באדרת אליהו פ' דברים) וז"ל ה' מיני ערב אב, א. בעלי מחלוקת ולשה"ר... המחלוקת כנגד כולם והם נקראים עמלקים ואין בד דוד בא עד שיעברו מן העולם ועליהם נאמר "תמחה את זכר עמלק", עכ"ל מתו"ד שם, על כן "המצוה על כל מי שבידו למחות נגדם לקיים מצות עשה של מחיית עמלק" עד שימחה הלשה"ר ושם רע הזה מן העולם.

הצדיק מתחנן ופונה אל רבני ומנהיגי הציבור להצטרף למחאתו

... ועל כן הנני מתחנן ופונה בזה אל רבני ומנהיגי הציבור לבא לעזרת ה' בגבורים למחות על חילול ש"ש ושערוריה גדולה בבית ישראל שמרבים יום יום חילול ש"ש בעולם ה"י ונא להצטרף להחזיק בכבוד התורה וגם לקיים מצות לא תעמוד על דם רעך, וידוע משאחז"ל להיות מן הנרדפין ולא מן הרודפים, ועוד אחז"ל הדבק במדותיו ית', וכתוב "אלקים יבקש את הנרדף", ואמחז"ל אפילו צדיק רודף רשע, ומכל שכן כאן שהנרדף הוא צדיק והרודפים הם אינשי שלא מעלי וש"ש מתחלל עי"כ ומגדילים בזה כהל הסט"א והקלקול בעולם, ולפי המסופר שישנם כאלה שירדו עי"כ מהדת והאמונה ל"ע עי"כ נעשו הרודפים גם חוטאים ומחטיאים ה"י, ויה"ר שלא תהא זאת לפוקה לכל הכלל ויתעוררו לשוב בעוד מועד טרם אף ה' חרה בעם ויצא השריפה ויהיה מאוחר ח"ו.

כמה דיבורים שהפליג הצדיק רא"צ צוק"ל מגדולת קדושת מורינו הרב שליט"א

היית אצל האורים ותומים של הדור ואתה שואל אותי

ב' אלפים-תמ"א) סיפור זה סופר בקו המידע של ברסלב ע"י בעל המעשה בעצמו, איזה בחור שהציעו לו שידוך והיה מסופק אם לעשות השידוך מפני כמה סיבות והגיע למורינו הרב שליט"א והרב שליט"א אמר לו שיעשה את השידוך והנ"ל מכיון שהיה גם מקורב להצדיק הנ"ל הלך גם אליו לשאול חוות דעתו והצדיק הזה התחיל לברר כמה פרטים ואמר לו שצריך לעיין בדבר ויתן לו תשובה ובתוך הדברים אמר לו שכבר שאל את מורינו הרב שליט"א וכששמע רא"צ צוק"ל זאת אמר לו בהתלהבות היית אצל האורים ותומים של הדור ואתה שואל אותי?

הוא קובע בדיני נפשות בשמים

ב' אלפים-תמ"ב) וכן נשמע מאחד מתלמידיו ששמע מפיו שמורינו הרב שליט"א הוא קובע בדיני נפשות בשמים.

מורינו הרב שליט"א לא טעם טעם חטא מימיו

ב' אלפים-תמ"ג) זה נשמע ג"כ לאחרונה מאחד מתלמידיו ששמע מפ"ק שמורינו הרב שליט"א לא טעם טעם חטא מימיו.

רץ אחרי הצדיק לבקש ברכה ממנו

ב' אלפים-תמ"ד) וכן ראו פעם כשהיה שמחת ברית לאחד מחשובי תלמידי הרב שליט"א והצדיק הנ"ל היה מוהל ומורינו הרב שליט"א היה סנדק ואחרי הברית שמורינו הרב שליט"א כבר פנה לצאת הזדרז הצדיק רא"צ זצוק"ל ורץ אחריו כדי לקבל ברכה ממורינו הרב שליט"א.

הצדיק יודע ברוה"ק שיש לו ספר על צניעות

ב' אלפים-תמ"ה) סיפר הרה"ח ר' ישראל שרת הי"ו מחשובי תלמידי הרב שליט"א מה שהיה איתו לפני כמה שבועות הגיע למורינו הרב שליט"א והיה לו ספר על עניני צניעות בתוך השקית שלו שהספר הזה מבאר בביאור היטב מה שהרב שליט"א מדבר על זה וצועק ותובע כל לילה שיאריכו את השמלות עד הקרסול ועי"ז גורמים להצלת עם ישראל וחי' ההיפך כל חסרון בקדושה וצניעות זה גורם חי' צרות, והרב שליט"א שואל אותו מה יש לך בשקית והנ"ל אומר לרב שליט"א שזה ספר על עניני צניעות והרב שליט"א עיין בספר הזה והתחיל לדבר בהתלהבות על הצניעות שצריך להאריך הבגדים עד הקרסול והרב שליט"א ביקש שיקליט אותו כדי שכולם ישמעו הדיבורים. והפלא הגדול הוא שמספר הרה"ח הנ"ל שכבר כמה פעמים נכנס למורינו הרב שליט"א עם שקית בידו ואף פעם הרב שליט"א לא שאל אותו מה יש לו בתוך השקית והבין שהרב שליט"א יודע בדיוק ברוה"ק שהביא ספר על צניעות.

הצה"ק רב דק"ק ההלות ישראל זצ"ל

הרב שליט"א כששמע על ההתחזקות בצניעות - התחיל לבכות מעוצם השמחה

ב' אלפים-תמ"ו) וכן מספרים ב"ב של הרב שליט"א שסיפרו לרב שליט"א על ההתעוררות העצומה שנעשה בעולם ע"י צעקת הצדיק על צניעות ובפרט בקהילה הקדושה וכל הזמן שורפים הבגדים שאינם צנועים והמון המון נשים החליפו למלושי צניעות בתכלית הצניעות והרב שליט"א שמע זאת והתחיל לבכות מרוב התרגשות.

סיפור פלאי פלאות שהיה לאחרונה - התגלות הצדיק ורוה"ק גלוי

ב' אלפים-תמ"ז) סיפר הרה"ח ר' י. ס. הי"ו מחשובי תלמידי הרב שליט"א ששמע מהיהודי שהיה איתו המעשה - האברך הזה גר בבני ברק ולפני ר"ה כשהיה הקבלת קהל אצל מורינו הרב שליט"א וכולם נכנסו לקבל ברכת שנה טובה וכן קיבלו מיד קדשו של הצדיק צנצנת דבש והנ"ל יצא עם רכבו לנסוע לירושלים עיה"ק, וביציאה מן העיר הוא רואה אברך שעומד שם ומחכה על רכב "טרמפ" ועצר את הרכב והנ"ל שאל אותו להיכן הוא נוסע ואמר לו לירושלים להרב ברלנד שליט"א והאברך תיכף כששמע זאת התרגש באופן עצום "להרב ברלנד"? ושאל אותו מה ההתרגשות בזה? ואמר לו דע לך שראיתי עכשיו התגלות עצום של השגחת השי"ת - וסיפר לו שהוא לומד בכלל שחלק מהאברכים הם מחשיבים את הרב שליט"א ויודעים שמדובר בצדיק קדוש אבל יש שם גם כאלו שחולקים על הצדיק הי"ו והנ"ל היה מבולבל ולפני כמה דקות אמר רבש"ע אם הרב ברלנד הוא צדיק תעשה לי סימן תוך חמש דקות שבזכותו אני ישיג רכב להגיע לירושלים עיה"ק ופתאום אתה עוצר ואומר לי שאתה נוסע להרב ברלנד שליט"א - ואיך אפשר לא להתרגש ולהתלהב מהתגלות נוראה זו.

הצדיק אומר לו בדיוק כל מה שרצה לשאול

ב' אלפים-תמ"ח) וההמשך שהם הגיעו לירושלים עיה"ק והם נכנסו למורינו הרב שליט"א והאברך הנ"ל היה לו כמה וכמה ענינים שהיה רוצה לשאול והנה כשמגיע תורו להכנס לצדיק הצדיק מקדם פניו ואומר לו מעצמו כל מה שהיה בלבו לשאול בלי שיאמר לצדיק שום דבר.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה ז"ע ועכו"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הצה"ק ר' בנימין מנדלסון זצוק"ל - גאב"ד קוממיות (יארצייט כ"ז חשוון)

לראות את הצדיק מתפלל

סיפר נכדו גאב"ד קוממיות שליט"א, כשהיה מורינו הרב שליט"א פעם בקוממיות שלח סבו הנה"ק ר"ב זצוק"ל את בנו שילך לביהמ"ד להסתכל איך שמורינו הרב שליט"א מתפלל. וכן מסופר על אחד מחשובי המשפיעים בעולם החסידות בדורינו שהיה לוקח את תלמידיו בביהכנ"ס ברסלב לראות איך שיהודי (הוא מורינו הרב שליט"א) מתפלל שמו"ע תשע שעות. (מפי אחד מתלמידיו).

וכן מסופר שבתקופה שהצה"ק ר' יואל מסאטמאר היה בטבריה היה הצה"ק ר' מרדכי חיים מסלאנים זצוק"ל נותן כל יום מטבע לבנו שילך ויסתכל על על צורתו הקדושה.